

her blive et Præcedens, som vil drage Konsekvenser efter sig i Henseende til den offentlige Bekjendtgørelsesmaade og med Hensyn til Kundgjørelse i Aviserne, og det er dette Præcedens, som det forekommer mig, at der er god Grund for det høie Thing til at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg veed ikke, at der hidtil har været Ulemper i Henseende til den tidligere almindelige Bekjendtgørelsesmaade, thi fordi Noget skal bekjendtgjøres i den officielle Tidende, ere de andre Blade jo ikke udelukkede fra at meddele det. Hvis det er Noget, der interesserer deres Læsere, staar det jo Bladene frit for at meddele det. Det vil derigjennem komme til de Paagjældendes Kundskab. Det, som skal naas herved, er blot at skaffe disse Aviser en vis Indtægt, en vis Støtte. Det er det Hele, der naas herved, at det bliver paalagt at skaffe de vedkommende Blade en vis Indtægt. Men saa bliver Spørgsmaalet: Hvad fører det egentlig til? Det skal være de paa de paagjældende Egne mest udbredte Blade. Naar vi nu tage et Amt, ja, hvor mange Blade kan der saa egentlig udkomme og blive læst i et saadant Amt? Det forekommer mig at kunne blive et ubestemmelig stort Antal. Det skal dernæst være: de mest udbredte Blade. Jeg gad nu nok egentlig vidst, hvorledes en Laanebestyrelse skulde kontrollere dette, hvad der er de mest udbredte Blade. Skulle Abonnementsprotokollerne fremlægges, og skal det derigjennem konstateres, at det og det Blad har saa og saa mange Abonnenter mere end de andre Blade? Det tvivler jeg om, der kan blive Spørgsmaal om, men saa ser jeg egentlig ikke, hvorledes de paagjældende Laanebestyrelser skulde kunne afgjøre Spørgsmaalet. Saa maa de altsaa gaa efter et Skøn, og saa vil altid den, hvem Skønnet gaar imod, finde, at Bestyrelsen gjør høilighen Uret ved at gaa til det Blad, den gaar til, den burde gaa til et andet, og følgelig bliver Laanebestyrelsen derigjennem udsat for Angreb, som den egentlig ikke kan værges sig imod. — Saa er der maaſte videre flere Blade i Amtet, der ere udbredte, og i hvor mange Blade skal der saa publiceres? Og naar saa endelig alle disse Spørgsmaal vare afgjorte, saa kan det dog være, at man ved at publicere i de mest udbredte Blade dog ikke publicerer i de Blade, som læses af det Publikum, som man netop ved den paagjældende Leilighed skal have i Tale. Man kan jo tage Exempler her fra Hovedstaden, hvor man om de mest udbredte Blade netop ingenlunde kan være vis paa, at de læses mest af de Laansøgende, af Grundeierne, og paa samme Maade kan det stille sig paa Landet. Det

forekommer mig altsaa, at denne Bestemmelse i saa mange Henseender frembyder Betænkkeligheder, at der vil være god Anledning for det høie Thing til at tage nærmere under Overveielſe, om der er Grund til ved denne Leilighed at gjøre en Forandring i den Ordning med Hensyn til Bekjendtgørelsesmaaden, som hidtil har været den ene gjældende, og som der ikke hidtil, saa vidt jeg kan skjønne, har været Trang til at faae forandret.

Th. Nielsen: Da det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, forhandlede i det andet Thing, havde jeg den Ære at være Medlem af Folkethinget, og jeg maa yde den ærede Justitsminister min Anerkjendelse for den imødefommende Maade, hvorpaa han stillede sig overfor den Paapegen af praktiske Ulemper, som der skete i det andet Thing, i Retning af Ansætteligheden for Publikum ved at komme i Besiddelse af de Midler, som Overformynderiet udsætter. Blandt disse Ulemper nævnedes særlig, at Overformynderiet udbød i altfor store Portioner, og at det burde udbyde langt mindre, saa at Laanene ikke blot kunde komme store Besiddere og Gaardmænd, men ogsaa Husmænd til Nytte. Ligeledes havde visse Laanebestyrelser haft Betænkkelighed ved at laane ud i Landeieendomme, hvis Bygninger vare forfikkrede i de mindre Landeieendomsbesidderes Brandkasse. Jeg skal først give den Oplysning om de mindre Eiendomsbesidderes Brandkasse, at Eiendomsbesidderne der ere solidarisk ansvarlige med hinanden, og den ærede Justitsminister udtalte jo ogsaa, at han ikke har nogen Betænkkelighed — lige saa lidt som jeg har erfaret, at Overformynderiet har det — ved at Midlerne gif til saadanne Eiendomme, hvis Bygninger vare forfikkrede i den nævnte Brandkasse. Der fremkom nemlig en Udtalelse om, at der var Laanebestyrelser, som havde haft disse Betænkkeligheder. Kort sagt jeg troer, at denne Forhandling hidro og overordentlig meget til at klare Forholdet og navnlig til at klare det, at naar Overformynderiet har haft nogen Møte med at faae sine Midler udlaante, var det en Følge af den af mig nævnte Ting, at Portionerne vare for store, man unddrog dem fra Andre, hvor de dog kunde være sikre nok. — Blandt de Ulemper, som ogsaa bleve fremførte i det andet Thing, var ogsaa den, at der var en Mangel ved Bekjendtgørelsesmaaden. Nu skal jeg erkjende med den ærede sidste Taler, at fordi der staar, at i disse Blade skal Bekjendtgørelsen ske, saa ere andre Blade ikke udelukkede, og navnlig maa jeg erkjende fra de Egne, hvor jeg ferdes, at der bliver Udlaanet bekjendtgjort i andre